شبیه سازی کامپیوتری – پروژه پایانی

پویا یوسفی – ۹۸۱۷۱۲۲۳

امیررضا باقری دلویی – ۹۸۱۰۹۸۰۴

چکیده روند پروژه

در این پروژه هدف آن است که یک سیستم درخواست غذای آنلاین شبیه سازی شود. توابع و کدها در ۴ بخش در ادامه توضیح داده میشوند و پس از آن نتایج و گزارش پروژه ارائه میشود.

۱. کلاس Restaurant

در این کلاس، ورودیهای num_instances ،env و max_wait_time_list داده می شوند که به ترتیب نمایانگر محیط Environment) simpy)، تعداد سرویس دهندهها، و ماکزیمم زمان انتظار برای هر درخواست می باشد.

سپس به تعداد هر سرویسدهنده، از آن سرویسدهنده یک PriorityResource ایجاد می شود. تفاوت Resource ایجاد می شود. تفاوت به PriorityResource عادی، در هندل کردن اولویت در خواستها است.

بعد از آن، مقادیر میانگین زمان سرویس و ماکزیمم زمان انتظار درخواستها مقداردهی میشوند. توابع پردازش هر سرویسدهنده نیز در این کلاس تعریف شدند که در آنها، به اندازه عدد رندوم با توزیع نمایی و میانگین زمان سرویس، env.timeout میشود.

۲. سرویسدهندهها (Servers)

هر سرویسدهنده، ورودیهای env و customer و restaurant و priority و request_type را دریافت می کند که به ترتیب نمایانگر مشتری کنونی، رستوران، اولویت درخواست و نوع درخواست، هستند.

ابتدا از طرف سرویسدهنده درخواست (request) ایجاد می شود و مشتری وارد صف می شود. در این مرحله مقدار queue_in که نمایانگر زمان ورود به صف هست برابر با (env.now مقداردهی می شود. در دیکشنری time_queue برای هر سرویسدهنده زمان ورود به صف ذخیره می شود. در دیکشنری len_queue برای هر سرویسدهنده طول صف در هنگام ورود به صف و خروج از صف ذخیره می شود.

بعد از آنکه درخواست (request) تمام شد، مشتری از صف خارج می شود و فرایند سرویس دهی به او شروع می شود. زمان خروج از صف مجددا با دستور env.now اندازه گیری می شود و مقادیر حضور در صف (time_in_queue) به دیکشنری مربوط به آن اضافه می شوند. در انتها با دستور env.process عملیات سرویس دهی انجام می شود.

۳. توابع انجام درخواست

برای هر نوع درخواست، بسته به آنکه از چه سرویسدهندههایی قرار است استفاده کند، توابعی پیاده سازی شدند. ورودیهای این توابع env و customer و restaurant هستند. مقدار اولویت (Priority) درخواست تعیین می شود و به ترتیب با دستور env.process سرویسدهی به او انجام می شود.

۴. اجرای شبیه سازی

برای اجرای شبیه سازی، پس از آنکه ورودیهای اولیه از کاربر دریافت شدند (یا به صورت پیش فرض تعیین شدند) تابع run_restaurant صدا زده می شود. ابتدا یک نمونه از کلاس Restaurant ایجاد می شود و در یک حلقه بی نهایت، مشتریها پس از گذشتن زمان arrival_rate اضافه می شوند.

سپس تابع env.process روی تابع go_to_restaurant اجرا می شود. در تابع go_to_restaurant وی عدد رندوم بین ۱ تا ۱۰۰ انتخاب می شود و با توجه به توزیع احتمالی تجمعی (CDF) با توجه به احتمال هر درخواست که در داک پروژه آورده شده بود، تصمیم گرفته می شود که نوع درخواست چگونه باشد و آن درخواست اجرا می شود.

دیکشنریهای in_queue و time_queue و len_queue که به ترتیب نشان دهنده زمان حضور در صف، زمان ورود و خروج از صف، و تعداد مشتریان در صف، برای هر سرویس دهنده هستند، ایجاد می شوند. دیکشنری in_queue و خروج از صف، و تعداد مشتریان در صف، برای هر سرویس دهنده هستند، ایجاد می شوند. دیکشنری in_queue در صف را برای هر در خواست نشان می دهد.

برای بدست آوردن خروجیهای خواسته شده، مراحل زیر را طی میکنیم:

ابتدا با استفاده از تابع get_df_server، برای هر سرویسدهنده یک دیتافریم تشکیل میدهیم که ستونهای آن نشان دهنده زمان ورود و خروج مشتری به صفهای آن سرویسدهندهها و طول صف در آن لحظات است.

سپس با استفاده از تابع get_avg_queue، بازههای زمانی در صفهای هر سرویسدهنده را بدست میآوریم و براساس آن بازههای زمانی، میانگین وزندار طول صف را حساب می کنیم.

برای بدست آوردن بهرهوری هر سرویسدهنده، تابع get_server_utilization تعریف شده است. در این تابع ابتدا زمان آزاد هر سرویسدهنده را با استفاده از زمانهایی که طول صف سرویسدهنده برابر با صفر بوده است، بدست می آوریم. همچنین ممکن است سرویسدهنده تا زمان پایان شبیه سازی بیکار باشد، بنابراین تفاوت زمان آخرین سرویس او و زمان شبیه سازی را نیز به زمان آزاد اضافه می کنیم. همچنین زمان ۰ تا شروع اولین سرویس آن را

نیز به زمان آزاد اضافه می کنیم. نهایتا زمان آزاد را تقسیم به زمان کل شبیه سازی کرده و آن را از ۱ کم می کنیم و ضربدر ۱۰۰ می کنیم تا درصد بهرهوری بدست بیاید.

نتایج بدست آمده برای هر سرویس دهنده در یک دیتافریم برای نمایش تجمیع شدند.

برای هر درخواست نیز، میانگین زمان انتظار را با استفاده از دیکشنری in_queue_request بدست می آوریم، و در یک دیتافریم نمایش می دهیم.

۵. نتایج

نتایج شبیه سازی با ورودیهای زیر، در ادامه آورده میشود:

	Average Queue Length	Average Waiting Time	Server Utilization
Api Port	7632.161975	379.063213	99.97
Delivery Server	0.211647	1.656025	15.14
Order Manager	773.232410	423.172345	99.97
Pay Server	0.008668	0.050647	0.83
Restaurant Manager	158.978391	378.955165	99.74
Web Port	6278.646147	450.280570	99.99


```
[52] num_requests = sum([len(requests) for requests in in_queue_request.values()])
    total_avg_waiting_time = sum([sum(value) for value in in_queue_request.values()])/num_requests
    print(f"Total Number of Requests: {num_requests} with Average of {total_avg_waiting_time} Waiting Time")
```

Total Number of Requests: 2768 with Average of 358.4794641405608 Waiting Time

در نتایج دیده می شود که بیشترین طول صف مربوط به Port های API و Web بوده است که با توجه به اینکه همه درخواستها از این دو درگاه می گذرند، منطقی است. بیشترین زمانهای انتظار در صف مربوط به سرویس دهنده های درگاه موبایل، درگاه وب، مدیر رستوران، و مدیر سفارش است. علت آن هم به دلیل این است که این سرویس دهنده ها تقریبا در تمامی دستورات مشترک هستند و همچنین احتمال وقوع آنها بالا است. در مقابل، ارتباط با پیک، و پرداخت، زمان در انتظار بسیار کمی دارند.

همچنین برای میانگین زمان انتظار هر درخواست، مشاهده می شود که بیشترین زمان انتظار مربوط به سفارش با موبایل یا وب است و همچنین درخواست پیک. این درخواستها با احتمال بالایی به وقوع می پیوندند و بنابراین زمان در انتظار بیشتری دارند.

در دو حالت دیگر نتایج را مقایسه می کنیم:

```
# test 2
num_instances = [2, 3, 1, 1, 1, 6, 6]
arrival_rate = 1/30
simulation_time = 1000
max_wait_time_list = [25, 30, 25, 30, 30, 40, 20]
```

در این تست، تعداد درگاههای موبایل، درگاههای وب، مدیریت رستورانها و مدیریت مشتریان، افزایش یافتند اما تعداد سرویسدهندههای پرداختها و ارتباط با پیک کاهش پیدا کردند. نتایج این شبیه سازی را در شکل زیر مشاهده می کنید:

	Average Queue Length	Average Waiting Time	Server Utilization
Api Port	6817.202889	248.097564	99.96
Web Port	5618.488884	373.564948	99.94
Order Manager	1774.136705	460.096287	99.93
Pay Server	39.762834	215.329722	99.46
Customer Manager	0.000000	0.000000	0.00
Delivery Server	72.896259	275.597388	99.48
Restaurant Manager	568.687493	429.993876	99.91

	Average Waiting Time
Order Phone	258.039401
Order Web	377.910388
Delivery Message	0.000000
Check Info Phone	0.097037
Check Info Web	0.000000
Request Delivery	373.249014
Track Order	0.160052

```
[31] num_requests = sum([len(requests) for requests in in_queue_request.values()])
    total_avg_waiting_time = sum([sum(value) for value in in_queue_request.values()])/num_requests
    print(f"Total Number of Requests: {num_requests} with Average of {total_avg_waiting_time} Waiting Time")
    Total Number of Requests: 5637 with Average of 308.2377434645902 Waiting Time
```

مشاهده می شود که مقداری از زمان انتظار درگاههای موبایل و وب کاهش یافته است، اما در عوض زمان انتظار سرویس دهندههای پرداختها و ارتباط با پیک، افزایش پیدا کرده است.

زمان انتظار درخواستها تغییر چندانی نکرده است و همچنان بیشترین زمان انتظار مربوط به درخواستهای سفارش با موبایل و وب و درخواست پیک است.

همچنین مشخص است که با افزایش تعداد سرویسدهندهها، تعداد درخواستهای بیشتری انجام شدهاند و میانگین کلی زمان انتظار در سیستم کاهش یافته است.

test 3
num_instances = [4, 1, 4, 4, 4, 10, 10]
arrival_rate = 1/30
simulation_time = 1000
max_wait_time_list = [25, 30, 25, 30, 30, 40, 20]

در این حالت، تعداد سرویس دهندهها را (به جز مدیر مشتری) افزایش دادیم. تعداد درگاهها بیشتر از بقیه افزایش بافتند.

Average Queue Length Average Waiting Time Server Utilization

Api Port	5770.898675	78.206981	99.91
Web Port	5030.369373	313.993701	99.94
Order Manager	2734.088402	452.277308	99.78
Pay Server	140.306112	231.347224	98.44
Customer Manager	0.000000	0.000000	0.00
Delivery Server	9.228483	19.932225	94.09
Restaurant Manager	896.723267	383.358835	99.88

	Average Waiting Time	1
Order Phone	120.647278	
Order Web	320.748828	
Delivery Message	0.000000	
Check Info Phone	0.007252	
Check Info Web	0.014441	

Request Delivery 283.149175

Track Order 0.000000

[49] num_requests = sum([len(requests) for requests in in_queue_request.values()])
total_avg_waiting_time = sum([sum(value) for value in in_queue_request.values()])/num_requests

print(f"Total Number of Requests: {num_requests} with Average of {total_avg_waiting_time} Waiting Time")

Total Number of Requests: 10345 with Average of 195.20523904013643 Waiting Time

مشاهده می شود که افزایش سرویس دهنده ها باعث کاهش طول صف و همچنین زمان انتظار می شود، اما همچنان این مقادیر بالا هستند. زمان انتظار کلی سیستم به میزان زیادی کاهش یافته است و نسبت به تست ۱، به نصف رسیده است.

پیشنهاد برای بهبود: مشخص است که سرویسدهندهها کم هستند و این مسئله از میزان بهرهوری آنها و زمان انتظار برای آنها مشخص است. پیشنهاد آن است که تعداد سرویسدهندههای درگاه موبایل، درگاه وب، مدیر سفارش، پرداخت، و مدیر رستوران افزایش قابل توجهی کنند. مثلا مثال زیر را در نظر بگیرید:

Improvement num_instances = [30, 10, 30, 30, 30, 30, 30] arrival_rate = 1/30 simulation_time = 1000 max wait time list = [25, 30, 25, 30, 30, 40, 20]

	Average Queue Length	Average Waiting Time	Server Utilization
Api Port	868.554336	49.160177	99.60
Web Port	1684.261087	40.034030	99.42
Order Manager	2751.333593	226.082159	99.47
Pay Server	1181.597320	232.411595	98.38
Customer Manager	0.242314	0.192928	8.13
Delivery Server	820.742160	60.233669	97.97
Restaurant Manager	4644.731893	188.307207	99.65

	Average Waiting Time
Order Phone	103.796069
Order Web	105.246588
Delivery Message	40.931966
Check Info Phone	81.587477
Check Info Web	410.425440
Request Delivery	69.692326
Track Order	81.922458

[90] num_requests = sum([len(requests) for requests in in_queue_request.values()])
 total_avg_waiting_time = sum([sum(value) for value in in_queue_request.values()])/num_requests
 print(f"Total Number of Requests: {num_requests} with Average of {total_avg_waiting_time} Waiting Time")

Total Number of Requests: 40747 with Average of 92.16793384867321 Waiting Time

مشاهده می شود که مقادیر زمان انتظار کاهش قابل توجهی کردهاند و همچنین تعداد درخواستهایی که انجام می شود نیز افزایش قابل توجهی داشته است. بنابراین با افزایش سرویس دهنده ها خروجی های سیستم مطلوب تر می شوند.

تغییر معماری سیستم: مشاهده می شود که درگاه ها بسیار شلوغ بودند و پس از آن این شلوغی به بخش مدیریت رستوران، مدیریت مشتریان و مدیریت سفارش ها منتقل می شود. پیشنهاد می شود که برای بعضی از درخواست ها که لزومی به دخالت مدیریت نیست، مستقیم از درگاه به پیک یا بخش پرداخت متصل شود. یا آنکه تقسیم بندی درخواست ها بین سرویس دهنده ها تغییر کند. برای مثال مدیریت مشتری بسیار بیکار بوده است در صورتی که میشد بعضی از درخواست ها از مسیر مدیریت مشتری انجام شود.